



„Pojďme, klaňme se Kristu, Božímu Synu, On nás vykoupil svou krví...“

Drazí bratři a sestry, přátelé,
prožili jsme plodné postní období a určitě mnozí dostali plno Božích milostí. Začali jsme půst s otcem biskupem Josefem křížovou cestou a společnou velkopáteční křížovou cestou jsme ho i ukončili. Je to ohromný symbol následování Krista. Náš život je cesta a dobře víme, že je to někdy cesta naplněná utrpením a bolestí, samotou a problémy. To nám připomíná Velký pátek se vším, co je v něm obsažené, s celým dramatem, které se v něm odehrává. Člověk však nesmí zůstat zaseklý na Golgotě. Jeho tělo zůstává na kříži velice krátce. Přichází moment ticha, mlčí příroda, mlčí člověk, Bůh jakoby na chvíli zmizel ze světa. Je to možnost nahlédnout do „hrobu“, přemýšlet a rozloučit se s tím, co bylo, co je staré. Ale s ránem nového dne přichází nový život. Všechno stvoření zpívá Aleluja, chvalte Hospodina, protože byl mrtev, a vstal, byl pohřben, a je Pánem nad životem smrti. To je naše naděje, to je vrchol naší cesty životem. Neskončit tam, kde je smutek a zoufalství, ale vidět dál, kde On zvedá to, co padlo, to co se zdálo zlomené. Velikonoce jsou svátky nového života, a to nejen kolem nás, protože se budí příroda, ale hlavně v nás. Je to pozvání žít naplno a v radosti. Dojímá



nás, že i letos v naší farnosti křtíme dvě dospělé. To je projev Boží milosti a lásky a nezasloužený dar víry, za kterou děkujeme. Nejde tu o čísla, že nás je víc, ale o tu nesmírnou lásku Boha, který nepřestajně zve na svou vinici nové dělníky. Jsme tedy jako společenství zdrojem a inspirací Boží lásky pro jiné, a to je chvályhodné. Jsme si vědomi nedostatku a chyb, lidských pádů a někdy nevěry, ale přesto nás stále vede milost a láska Zmrtvýchvstalého Krista. Velikonoce jsou liturgickým vrcholem a po docela krátkém slavení v několika dnech přichází dlouhé období až do Vánoc. Nemělo by to být období úpadku, či nějakého duchovního klidu, spíše období růstu a praktického uplatnění duchovního bohatství získaného o Velikonocích. Čeká nás množství různých akcí a bohatá nabídka pro duchovní život. Ukažme, že jsme pochopili oběť Ježíše a umíme zúročit Jeho dary.

Přeji Vám všem, ať Zmrtvýchvstalý Kristus naplní Váš život skutečnou radostí a milostí, abyste žili naplněný život a prosákli hodnotami nového života. Žehnám Vám všem, celému městu, celé farnosti.

o. Marian

Pastýřský list Velikonoce 2019

Milé sestry a drazí bratři,
Kristův hrob je prázdný, protože On přemohl smrt, žije a je přítomen mezi námi.

I dnes k nám mluví slovy Písma či hlasem svědomí v tichu srdce.

Přichází k nám v bratřích a sestrách, kteří potřebují náš čas či pomoc, a čeká, že jej v nich poznáme.

Čeká ve svatostánku našich chrámů, aby nám naslouchal.

Zve nás k eucharistickému stolu, aby nás vtáhl do společenství.

Sytí nás svým tělem, abychom nezemdleli na životní cestě.

Dává nám zakusit svou přítomnost, když nezištně milujeme.

Buduje ve světě Boží království skrze nás, když žijeme jeho slovo.

Dokonce se zjevuje uprostřed nás, když se shromažďujeme

v jeho jménu.

Projevuje lidem svou lásku, když v jeho jménu sloužíme potřebným.

Hlásá světu evangelium, když o něm vydáváme svědectví.

Věrně nás provází životem a ujišťuje nás: Nebojte se, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.

Skuteční křesťané jsou velikonoční lidé. Každému z Vás proto přeji pravou velikonoční radost z osobního setkávání se Zmrtvýchvstalým, z jeho přítomnosti, ba i z jeho působení skrze Vás.

Velikonoční lidé jsou nositeli naděje pro svět. Buďme si vědomi svého poslání a zodpovědnosti.

Svým důvěrným životem se Zmrtvýchvstalým dávejme lidem ve svém okolí příležitost poznat Zmrtvýchvstalého a setkat se s ním v nás.

Děkuji Vám za společné úsilí a všem ze srdce žehnám

arcibiskup Jan

56. Světový den modliteb za povolání: „Odvaha riskovat pro Boží příslib“

Od 6. do 12. května se v komunitách zasvěceného života, v seminářích, ve farních společenstvích, ale i jako jednotlivci modlíme zvláštním způsobem za duchovní povolání.

Již tradiční Týden modliteb za povolání vyvrcholí na 4. neděli velikonoční, neděli Dobrého pastýře, kdy si církev po celém světě připomene už 56. Světový den modliteb za povolání. U této příležitosti se i letos na všechny věřící, především ale na mladé křesťany hledající své životní místo a poslání, obrací papež František se svým poselstvím, jehož hlavní myšlenkou je tentokrát „Odvaha riskovat pro Boží příslib“.

Papež František v něm pokračuje v dialogu, který s mladými lidmi zahájil loni v říjnu na Synodě o mladých, víře a rozlišování povolání a na nějž navázal i svými promluvami a setkáními na nedávném Světovém dni mládeže v Panamě.

Vychází při tom z evangelního úryvku o povolání prvních učedníků u Galilejského jezera (Mk 1,16–20): „Dvě bratrské dvojice – Šimon a Ondřej spolu s Jakubem a Janem – se právě věnují své každodenní práci rybářů. (...) Někdy jim bohatý úlovek vynahradil tvrdou dřinu, jindy ale celonoční námaha k naplnění sítí nestačila, a tak se k břehu vraceli unavení a zklamaní. Právě v těchto obyčejných životních situacích,“ říká papež, „se každý z nás vypořádává se svými touhami, které si v srdci nosí, a snaží se vynakládat úsilí tam, kde doufá (...), že by mohl uhasit svou žízeň po štěstí.“

Jako v případě všech povolání i zde je rozhodující osobní setkání s Ježíšem, v němž neočekávaně zahlédneme příslib radosti, která by mohla náš život naplnit. „Boží povolání tedy není vměšování se do naší svobody; není «klecí» nebo břemenem, které by Bůh nakládal na naše ramena, ale je láskyplným pozváním, skrze které nám Bůh přichází vstříc a zve nás do svého velkého plánu (...).“

Papež František pak mladým jasně zdůrazňuje, že říct ano takovému příslibu v sobě nese i odvahu riskovat a učinit rozhodnutí: „Je třeba se do toho pustit celou svou bytostí a čelit nové a netušené výzvě; znamená to zanechat všeho, co by nás chtělo držet uvázané k naší malé loďce a zabránit nám se



definitivně rozhodnout.“ „A přece není větší radostí než riskovat vlastní život pro Pána,“ pokračuje papež František a v závěru proto vyzývá mladé lidi k tomu, aby nebyli k Pánovu volání hluchí: „Pokud vás k tomuto životu volá, nezůstaňte jen sedět s prázdnými rukama v loďce, ale vložte svou důvěru v něj! Nenechte se nakazit strachem, který nás před výšinami, které nám Pán nabízí, ochromuje. Pamatujte na to, že těm, kteří zanechají své loďky a sítě a vydají se za ním, Pán slibuje radost nového života, která jim naplní srdce a doprovází je po cestě.“

MODLITBA ZA POVOLÁNÍ

Věřím, Pane, že mě povoláváš ke štěstí,
k novému životu a k nebi,
které začíná už tady na zemi;
k životnímu stavu, k úkolu ve světě,
k lidem a ke společenství,
které sahá až do nebe.
Věřím, Pane, že mě voláš,
a přece často neslyším tvůj hlas.
Dej, ať tě slyším a ať rozumím tvým slovům.
Přitahuj mě, ať tě hledám a nalézám.
Probouzej ve mně touhu přijímat tě kdekoli,
kde se dva nebo tři sejdou ve tvém jménu.
Pošli mi lidi, kteří budou o tobě pravdivě svědčit,
abych od tebe dokázal přijmout pravdu o sobě,
o štěstí, o novém životě a o nebi,
které začíná už tady na zemi.
Amen.

Georg Lengerke

Není snadné milovat. Často si myslíte, že milujete, a přitom se jen necháváte milovat, všechno ničíte a kazíte. Milovat znamená setkávat se, a kdo se chce setkávat, musí vyjít ze sebe a jít ke druhému. Milovat znamená sdílet se a ke sdílení je potřeba zapomenout na sebe, umřít pro druhého. Milovat bolí. Protože po hříchu – poslouchej mě dobře – znamená milovat to, že se za druhé necháš ukřivžovat.

Novéna s prosbou o sedm darů Ducha Svatého

Devět dní před Slavností Seslání Ducha Svatého se začíná modlitba novény k Duchu Svatému. Novéna (z latinského *novem – devět*) je modlitba pronášená devět po sobě následujících dní, obvykle za nějakým konkrétním účelem a dost často podle modlitební knížky nebo s růžencem. Devítidenní trvání je odvozeno od novozákonní události, kdy se po vzkříšení (resp. po nanebevstoupení) Ježíše Krista apoštolové podle tradice společně modlili (Sk 1, 14) devět dní a následně na ně o Letnicích sestoupil Duch Svatý – svatodušní novéna.

Letos se novéna k Duchu Svatému začíná modlit v pátek 31. května a zde je inspiračně jedna modlitba ne tak tradiční svatodušní novény:

Přijď, ó Duchu svatosti, připrav mé srdce, přijď se silou svých sedmi darů.

Ve jménu Otce + i Syna + i Ducha Svatého. Amen.

Přijď, ó Duchu Svatý, Duchu **moudrosti!**

Pouč mé srdce, abych měl stále před očima svůj poslední cíl, nebeským dobrům abych dával přednost před pozemskými a rozpoznal cestu vedoucí k věčnému životu. Pomoz mi být stále připraven raději se vzdát cti, bohatství a radosti tohoto světa než ztratit Tvou milost a věčnou spásu.

Zdravas Maria...

Přijď, ó Duchu Svatý, Duchu **rozumu!**

Osviť mě, abych správně pochopil a srdcem přijal tajemství spásy a Božího zjevení. Abych prodléval ve světle svaté pravdy a ve všech životních situacích rozpoznal působení Tvé prozřetelnosti. Učiň mě hodným Tě jednou v nebi dokonale poznat, s Otcem i Synem, z nichž vycházíš.

Zdravas Maria...

Přijď, ó Duchu Svatý, Duchu **radý!**

Stůj milostivě při mně v každé nouzi, těžkosti a zoufalství. Dej mi poznat, co je nutné ke Tvé oslavě a k spáse mé i všech lidí. Ochraňuj mě před všemi bludy a veď mě po správné cestě Tvých přikázání.

Zdravas Maria...

Přijď, ó Duch Svatý, Duchu **síly!**

Posiluj mou slabou vůli ve všech pokušeních a trápeních tohoto života, abych odložil jakýkoliv lidský strach, odvážně vyznával víru, v nesnazi trpělivě vytrval a obstál ve všech úkladech ďáblových.

Zdravas Maria...

Přijď, ó Duchu Svatý, Duchu **umění!**

Uč mě poznávat v zázraku stvoření Tvou všemohoucnost, moudrost, lásku, a Tebe oslavovat, jenž jsi počátek i konec všech věcí. Pronikni hluboko do mého srdce, abych se ve svém životě vždy slovy i skutky řídil podle Tvých přikázání. Veď mou mysl, abych si nepřál vědět a znát nic, co by pro mě bylo neužitečné či škodlivé.

Zdravas Maria...

Přijď, ó Duchu Svatý, Duchu **zbožnosti!**

Dej mi smýšlení dětské odevzdanosti a vřelé důvěry v Boha, mého Otce. Probud' ve mně pravou velkodušnost a nedopusť, abych se zalekl nějaké oběti. Ať se můj život stane působením Tvé milosti neutichající modlitbou chvály a díky před Boží velebností.

Zdravas Maria...

Přijď, ó Duchu Svatý, Duch **bázně Boží!**

Naplň mé srdce svatou bázni, abych měl Boha vždy před očima a snažil se vyhýbat všemu, co by se mohlo znelíbit Jeho velebnosti.

Zdravas Maria...

**Duchu Svatý, sladký Hoste mé duše,
zůstaň u mě a učiň, ať i já zůstanu stále u Tebe!
Maria, neposkvrněná Snoubenko Ducha Svatého,
oroduj za mě, ubohého hříšníka,
jenž se k Tobě utíká. Amen.**



**On vstal z mrtvých, je živý mezi námi, je tu!
On vstal z mrtvých, je živý mezi námi, je tu!
On je moje jistá spása, On je mojí nadějí!
Zmrtvýchvstalý Ježíš, můj Pán a Král...**



**Kéž Ježíšova obět na kříži korunovaná Jeho slavným Zmrtvýchvstáním
způsobí také vzkříšení lásky, dobra, pokoje a spásy v našich srdcích...
To si navzájem přejme a stále u Oslaveného Krista vyprošujeme...**

Redakce Pastýře

Vždyť nepracuje

„Kdo chystá rodině snídani?“ „Moje žena, protože nepracuje.“ „V kolik hodin tvoje žena vstává?“ „Brzy. Musí připravit svačinu dětem a ujistit se, že jsou oblečené a učesané. Nejmladšího musí nakojit a přebalit.“ „Jak chodí vaše děti do školy?“ „Doprovází je moje žena, protože nepracuje.“

„A pak dělá co?“ „Zaplatí složenky, dojde na nákup. S sebou má samozřejmě nejmladšího. Když se vrátí domů, znovu ho nakojí, přebalí, uklidí v kuchyni, naplní pračku a poklidí. Víte, ona nepracuje.“ „Co děláš večer, když se vrátíš z práce?“ „No odpočívám přece. Jsem po celém dni v práci unavený.“ „A co dělá večer tvoje žena?“ „Nic zvláštního. Připraví mně a dětem večeři, umyje nádobí a poklidí. Pomůže dětem s úkoly a uloží je.“

Vždyť koneckonců nepracuje.“

Láska je nejvyšším darem

Vstoupili jsme do Svatého týdne: O Květné neděli si připomínáme slavný jezd Ježíše do Jeruzaléma. Zástupy, které šly před ním a za ním, volaly: „Hosanna! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově, požehnáno buď přicházející království našeho otce Davida. Hosanna na výsostech!“ Mnozí si mysleli, že se už obnovuje Davidovo království na zemi. Ale Ježíš i Pilátovi říká: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království není odtud“ (J 18,36). Zatím však Ježíše čeká utrpení a smrt. „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen“ (J 3,16-17). Bůh ze své veliké lásky k člověku dává svého Syna.

Zelený čtvrtek nám připomíná poslední večeři s učedníky, dříve než bude trpět. Ukazuje svým učedníkům velikost své lásky, že On, Mistr a Pán, bere na sebe podobu služebníka, aby mohl být našim zachráncem. *Podoben obětnímu beránku, nechal na sebe vložit hříchy druhých a mlčky je nesl. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, on byl proklán pro naše nevěrnosti a zmučen pro naši nepravost* (srov. Iz 53 4-5). Proto Ježíš chce, abychom ho v lásce napodobovali. „Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým“ (J 13,34-35). „Tak jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život za mnohé“ (Mt 20,28).

Ježíš také ustanovuje večeři Páně: *Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte, toto je mé tělo.“ Pak vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něho všichni. Neboť toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů.“ To činite na mou památku.* Ježíš dává své tělo, prolévá svou krev, aby nám mohly být odpuštěny hříchy. On je ten dobrý pastýř, který dává svůj život za své ovce, aby měly nový život a měly ho v hojnosti.

To, co bylo vykonáno na Velký pátek, si znovu zpřítomňujeme při každé mši svaté. Znovu si připomínáme Ježíšovo utrpení a smrt. Hlavním tématem kříže je nekonečná Boží láska. Hledíme na toho, kterého jsme my lidé odmítli a zabil. Když se budeme dobře dívat, stane se nám způsobem, který nám umožní pochopit nezměrnou Boží lásku. Kříž mi sděluje, jakou obrovskou cenu mám v Božích očích. Aby byl člověk zachráněn, Bůh se zcela vydává, nechá se přibít na kříž. To všechno z lásky k člověku. On Bůh, Pán a Král se nechává přibít na kříž. Ježíš je položen do hrobu, po všem utrpení odpočívá v hrobě, ale smrt nemá poslední slovo.

Byla sobota a mrtvé Ježíšovo tělo odpočívá v hrobě. Ráno po sobotě jdou ženy k hrobu, aby pomazaly mrtvé Ježíšovo tělo, mají starost, kdo jim odvalí kámen. A hle, kámen je odvalen a hrob je prázdný. *Anděl řekl ženám: „Vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde, byl vzkříšen, jak řekl.“* Smrt ho nemohla udržet ve své moci, Ježíš byl vzkříšen. Ženy to oznámily apoštolům, ale těm se to zdálo nepochopitelné a nevěřili jim. Potom se Ježíš zjevuje jedenácti učedníkům a kárá jejich nevěru a tvrdost srdce, protože nevěřili těm, kteří ho viděli vzkříšeného. O velikonoční vigilii slavíme vykoupení člověka, bývají křtěni ti, kdo se na tuto svátost připravovali, ale také my pokřtění obnovujeme své křestní sliby, své rozhodnutí pro Boha. Je to také veliké připomenutí Boží věrnosti vůči člověku. V listu Koloským 2,12-14 se píše: „*S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu s ním vzkříšeni vírou v Boha, jenž ho svou mocí vzkřísil z mrtvých. Když jste ještě byli mrtví ve svých vinách a duchovně neobřezáni, probudil nás k životu spolu s ním a všechny viny nám odpustil. Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž.*“ Budme vděční, oslavujeme Boží věrnost a dobrotu, která zachraňuje člověka. Děkuje za naši spásu, splácíme lásku láskou, proto se milujeme i navzájem. Neboť láska přikryje mnoho hříchů.

I Ježíš nám znovu připomíná, že se máme navzájem milovat.: „*To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. Vy jste moji přátelé, činite-li, co vám přikazuji. Už vás nenazýváme služebníky, protože služebníci neví, co činí jeho pán. Nazval jsem*

vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce, aby zůstalo, a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu. To vám přikazuji, abyste jeden druhého milovali“ (J 15,12-17).

V listu Římanům 8,1-4.15-16 se píše: „*Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši, neboť zákon Ducha, který vede k životu v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti. Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost. Jako oběť za hřích svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích, a aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha. Nepřijali jste Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.*“ Jestliže jsme Boží děti, můžeme našeho tatínka Boha prosit o cokoli, protože skrze Ježíše, skrze jeho smrt a vzkříšení jsme se stali Božími dětmi. V Ježíšově jménu můžeme prosit o cokoli, ve shodě s Boží vůlí. Můžeme Boha prosit, protože on je náš „Abba“ tatínek. Ježíš se za nás přimlouvá, a máme mocného přimlůvce!

Naším postojem musí být veliká vděčnost a láska. Jak máme projevat lásku k Bohu, to neznamená jen klečet v kostele, ale vidět Ježíše v každém člověku i v tom nejposlednějším. Ježíš nám říká: „*Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratrů, mně jste učinili“* (Mt 25,40). Také v 1. listu Janovu 4,19-21 se píše: „*My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás. Řekne-li někdo: „Já miluji Boha“ a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí. A tak máme od něho přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra.*“

Největšími svátky v našem křesťanském životě jsou právě velikonoční svátky, v nich se dovršuje naše vykoupení. Bez kříže by nebylo ani slavné zmrtvýchvstání. V našich domovech, kde se setkáváme, visí obvykle kříž. S křížem se setkáváme v našich chrámech, své modlitby začínáme křížem. Kříž je jako nástroj spásy centrem Božích plánů, prochází dějinami spásy. Ježíš na svém kříži nesl všechny hříchy celého světa, všech dob, usmířil je a získal jejich odpuštění. Nejen hříchy, které byly spáchány do té doby, ale i naše hříchy a hříchy budoucích generací. Byly to naše nemoci, které nesl, naše bolesti vzal na sebe. Nejen tíha hříchů, ale obrovské břemeno utrpení, bolesti a nemocí všech dob, minulosti i současnosti. Proto se Ježíšovo utrpení nedá s ničím na světě srovnat. Když si uvědomuji, že za mým dnešním utrpením stojí Ježíš, nesoucí ho se mnou. Jestliže ho přijmu, obejmu, spojuji se v té bolesti s ním, který na sebe už předem mé bolesti vzal. V nich se setkávám s ním. Takto v hlubokém objetí s ním cítím, že jsem mu blízko, často pak vnímám pokoj, osvobození. Kříž je nerozlučně spojen se vzkříšením! Tak zdůraznil svoji i naši naději kardinál Miloslav Vlk.

Když se Ježíš po svém zmrtvýchvstání zjevuje svým učedníkům, říká jim: „*Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.*“ Nás napadne, že se tato slova týkají jen kněze, který ve zpovědi uděluje rozhřešení. To je sice pravda, ale odpuštění se týká každého z nás. „*Kdo neumí odpustit, boří most, který sám musí přejít, neboť každý člověk potřebuje odpuštění.*“ Odpuštění je zvláštní úkon, jím tvoříme jednotu, že patříme k sobě, a to skrze lásku k Bohu a k lidem. Pokud budeme těmi, kteří odpouštějí, budeme zjevovat Boha, který je milosrdný, který je milujícím Otcem a který odpouští s něžností, radostí a láskou.

„Ježíš vstal z mrtvých! – „Vpravdě vstal z mrtvých, jak předpověděl!“

Zmrtvýchvstalý Pastýř neúnavně hledá nás, svoje bratry ztracené v poušti tohoto světa. Znamením svého umučení, ranami svojí milosrdné lásky nás táhne na cestu života. Zmrtvýchvstalý Pán ať nás nepřestává naplňovat svým požehnáním a daruje naději těm, kdo procházejí krizemi a těžkostmi. Ve všech částech země ať zní ta nejkrásnější zvěst:

„Pán vpravdě vstal z mrtvých, jak předpověděl!“ On, který přemohl temnotu hříchu a smrti, ať obdarí naše dny pokojem. Požehnané Velikonoce!

Ludmila D.

Vynikající kazatel měl výborné kázání, v němž se jako refrén vracela věta: „Musíme položit život za své bratry!“ A celé kázání vyšperkoval příklady životů darovaných za druhé. Když se po mši vrátil do sakristie, jeden dojatý farník se ho zeptal: A vy byste, otče Antonine, skutečně dokázal položit život za své bližní?“ Kazatel na něj roztržitě pohlédl a odpověděl: „Co? Nejsem přece blázen! Byla to jen dobrá myšlenka.“

Křížová cesta farnosti Slavičín

V neděli 10. března 2019 požehnal Mons. Josef Nuzík – pomocný olomoucký biskup – novou křížovou cestu ve Slavičíně. I přes nepřízeň počasí se na slavnostním žehnání sešli farníci v hojném počtu. Sice s deštníky nad hlavami, ale s radostí a pokojem v srdcích, jsme se modlili pobožnost křížové cesty. Autorem textu křížové cesty, který byl otištěn v minulém čísle Pastýře, je otec Marian. Myšlenka vytvořit venkovní křížovou cestu se zrodila v roce 2017 při pobožnosti křížové cesty na Velký pátek. Farnost šla s modlitbou křížové cesty po tzv. staré nevšovské cestě od Pivečkova lesoparku až na okraj Nevšové, kde se tyčí dřevěný kříž. A tam někde přišel nápad udělat právě podél této cesty stáloú křížovou cestu. Od nápadu už nebylo daleko k realizaci, a tak dnes čtrnáct nádherných dřevěných zastavení křížové cesty zdobí pravou stranu „staré nevšovské“ ve směru od Slavičina. Autorem tohoto díla je řezbář Mgr. Martin Cigánek z Valašských Klobouk. Velké poděkování patří nejen jemu za umělecké zpracování díla, ale i dalším lidem, kteří se na realizaci podíleli, neboť bylo třeba pro jednotlivá zastavení zajistit místo, dále zastavení usadit - zabetonovat, vybudovat k nim přístup a vykonat mnoho jiné práce s tím související. Je třeba poděkovat i všem dárčům, kteří poskytli finanční prostředky na vybudování této křížové cesty. Jejich jména jsou vepsána na zadní straně zastavení. Díky patří také otci biskupovi Nuzíkovi za jeho ochotu žehnat i deštivém počasí každé zastavení zvlášť a v neposlední řadě našemu otci Marianovi za velkou podporu tohoto díla.

Modlitba křížové cesty je jedinečná příležitost, jak vědomě propojit to těžké v našem životě s Kristem a s mocí jeho lásky a milosrdenství, jak si uvědomit a prožít, že na životní těžkosti nejsme sami.

Kéž nám tato křížová cesta, podél níž budeme občas kráčet, vždycky připomíná velikost Ježíšovy oběti a lásky.

Ukřížovaný a láskyplný Ježíši.... Smiluj se nad námi!

text Jana Adámková, foto Josef Floreš



Kdyby měl Bůh ledničku, měl by na ní tvoji fotku. Kdyby měl facebook, určitě by ji tam měl také. Každé jaro ti posílá květiny a každé ráno úsvit. Pokaždé, když s ním chceš mluvit, tak ti naslouchá. Může bydlet kdekoliv ve vesmíru, ale vybral si tvoje srdce. Hledej ho! Bůh je do tebe zamilovaný! Bůh neslibil dny bez utrpení, úsměvy beze smutku, slunce bez deště. Slíbil ti sílu ve všech situacích, útěchu v zármutku a světlo na cestu. A spokojíš se s pouhým „děkuji“.

Ohlédnutí za postní duchovní obnovou

V sobotu 30. března se konala v místní orlovně postní duchovní obnova, kterou vedl P. Pavel Stuška, rektor kněžského semináře v Olomouci. Duchovní obnova se nesla v duchu tématu: Povolání: „Pojď za mnou.“ V první části nám otec Pavel řekl, že Bůh pro každého z nás píše osobní dopis... Máme prosit o to, abychom takový osobní dopis dostali. Všechno, co v životě prožíváme, máme svěřit Pánu. První povolání člověka je povolání k životu. Život je největší dar, který jsme od Boha dostali. Druhé povolání je povolání být člověkem, který žije v přátelství s Bohem (= povolání ke vztahu s Bohem). Má někdo větší dar, než být v ruce Boží? Třetí povolání je povolání k přijetí toho, co pro nás Bůh připravil: Jsem Tvůj služebník, Tvoje služebnice... Jedná se o konkrétnost, kterou člověk přijímá tím, kde je, čím je, kam směřuje. Vyprávěl následující příběh: *Jedna mladá žena jela autem z práce. Řídila velmi opatrně, protože měla zbrusu nové auto, koupila si ho teprve den předtím. Její manžel na ten model dlouho šetřil. Na přeplněné křižovatce na okamžik zaváhala a narazila blatníkem do nárazníku jiného auta. Strašně se rozplakala. Jak jen takovou škodu vysvětlí manželovi? Druhý řidič jí sice shovívavě vyslechl, ale trval na tom, že je třeba sepsat pojistnou událost. Žena začala hledat dokumenty ve velké hnědé tašce. Vypadl z ní jakýsi lístek. Rozhodnými tahy mužského písma na něm stálo. „V případě nehody si pamatuj, že miluji tebe, ne to auto.“ A Bůh nám říká: Miluji tebe za všech okolností! To je vzkaz plný naděje. Přestávku nám zpestřila slečna Petra Pletánková, která nám vyprávěla o Světovém setkání mládeže v Panamě, kterého se osobně zúčastnila.*

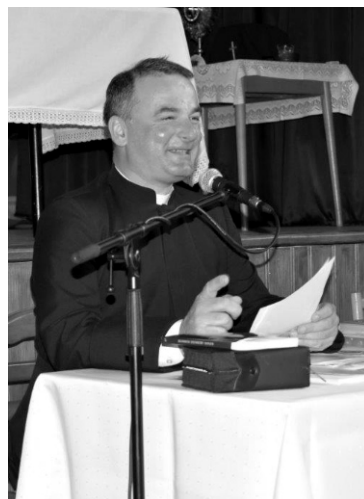
Ve druhé části odpoledne nám otec Pavel představil kněžský seminář pomocí videoprezentace. Všechny nás překvapilo alarmující číslo počtu bohoslovců v semináři, a to celkem 24 v pěti ročnících pro tři diecéze (pro ostravsko-opavskou 7, brněnskou 8, olomouckou 9).

PROTO JE VELMI DŮLEŽITÉ SE MODLIT ZA NOVÁ KNĚŽSKÁ A ŘEHOLNÍ POVOLÁNÍ!!!

(Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu je 4. neděle velikonoční – letos je to 12. května)

Děkujeme otci Pavlu Stuškovi za vedení duchovní obnovy, našemu otci Marianovi za zprostředkování, Jednotě Orel za starost o účastníky obnovy a obětavým ženám, které připravily výborné občerstvení.

text a foto Jana Adámková



Modlitba za kněžský seminář

Otče svatý, obracíme se na Tebe s důvěrou, jak nás učil Pán Ježíš:

„Pošli dělníky na svou zeň.“

Naše církev očekává svatě a zbožně pastýře.

Dej, ať jsou naše rodiny štědře otevřené pro život, schopné výchovy k víře,

a ať ochotně doprovázejí své syny

v jejich odpovědi na Tvé volání.

Dej, ať se naše farnosti promění v živá společenství,

která budou pomáhat každému povolání v jeho zrání.

Ty, jenž jsi v Marii uskutečnil podivuhodný plán milosti,

podle příkladu její ochotné a velkorysé odpovědi

otevři srdce mnoha mladých lidí,

aby dovedli přijmout Tvůj dar.

Sešli na náš seminář svého Svatého Ducha,

ať je místem hlubokého setkání s Kristem

a ať uskutečňuje své poslání

prověřovat opravdovost povolání

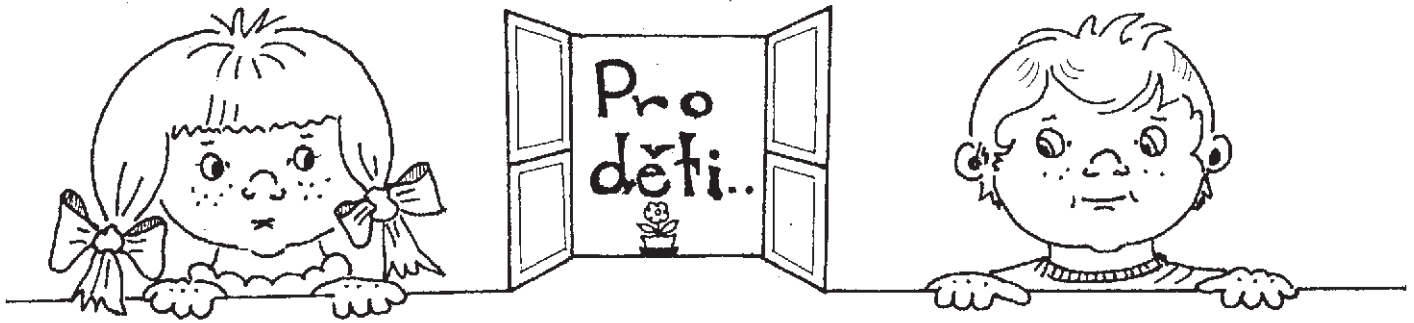
a připravovat svaté kněze.

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Každé pondělí během školního roku se v seminární kapli slouží mše svatá za dobrodince, kteří seminář podporují po stránce duchovní, finanční a hmotné.

Tradice

V jedněch vojenských kasárnách stála na dvoře lavička. Obyčejná jednoduchá bílá lavička. Vedle této lavičky se střídali vojáci a drželi u ní stráž. Nikdo nevěděl, proč se má hlavička hlídat, ale přesto to dělali. Lavička se hlídala ve dne v noci, po celé generace. Všichni důstojníci předávali dál rozkaz a všichni vojáci poslouchali. Nikdo se nikdy neptal proč, nikdo nikdy nepochyboval o tom, že je důležité lavičku hlídat, protože tradice byla něco posvátného. Až se jednoho dne objevil jeden zvědavý generál a chtěl vidět původní rozkaz. Prošel archivy a po delším hledání ho našel: před jedenácti lety, dvěma měsíci a čtyřmi dny nařídil tehdejší důstojník ve službě, aby vojáci hlídali lavičku, protože byla čerstvě natřená, a on nechtěl, aby si někdo sedl do barvy.







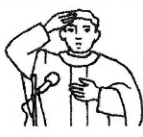



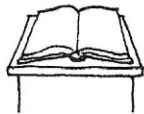


Služebník království

Jedna francouzská bajka vypráví, jak se králův věrný komorník šel jednoho dne procházet do hustého lesa poblíž paláce. Zakopl o kládu a skutálel se z kopce dolů. Když ze sebe oprašoval špinu a listí, u svých nohou spatřil zašpuntovanou láhev. Když ji otevřel, tak vypustil džina. Ten mu řekl: „To, že jsi našel láhev, není žádná náhoda. Celý život jsi poctivě pracoval a já ti nyní mohu splnit jedno přání. Ale rozmysli si to dobře. Další přání ti již nesplním.“ Komorník odpověděl: „Celý život jsem byl v postavení, kdy jsem musel

sloužit druhým. Dokonce se mi říká služebník království. Odeď chci, aby lidé sloužili mně. Chci okolo sebe služebníky, kteří by se o mne starali.“ A tak se také stalo. Když se komorník vrátil na zámek, všichni mu sloužili. Vařili mu, servírovali mu jídlo, myli nádobí, prali šaty. Nesměl vykonávat svoji obvyklou práci. První měsíc ho tato nová zkušenost bavila, druhý měsíc se již otravoval a třetí měsíc to bylo nesnesitelné. A tak se vypravil do lesa, aby našel kouzelnou láhev. Když ji otevřel, poprosil džina, aby se vše vrátilo do původního stavu. Ten ale odpověděl: „Je mi líto, ale nemohu ti pomoci.“ Muž naléhal: „Ale ty tomu nerozumíš. Já chci sloužit druhým. Je pro mě větší odměnou dělat věci pro druhé, než aby druzí dělali ty věci pro mne.“ Džin zavrtěl hlavou. Muž žadonil: „Prosím, musíš mi pomoci. Raději skončit v pekle, než nebyť schopen sloužit druhým.“ Duch smutně vzdychl: „A kde si myslíš, že jsi byl posledních devadesát dní, příteli?“

PROŽÍVÁME MŠI SVATOU

Mše svatá je velkým pokladem pro každého člověka, který se jí účastní. Proto je třeba účastnit se jí vědomě a aktivně. V rámečcích jsou některé důležité momenty mše svaté. Seřaď je tak, jak jdou ve mši svaté za sebou. Když se ti to podaří, vytvoří písmena v kroužcích tajemku (dokončení citátu).

Toto je moje tělo, které se za vás vydává...  IV	Otče náš...  LE	Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel...  AM
Jděte ve jménu Páně.  Bohu díky. E.	Pokoj tobě.  PR	Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.  ZE
Toto je kalich mé krve, která se prolévá...  ED	Tělo Kristovo.  Amen. EN	Věřím v jednoho Boha...  ŽÍ
Slova svatého evangelia podle...  IT	 ZN	Vyznávám se všemohoucímu Bohu...  MŘ

NEPŘIJÍMAT EUCHARISTII JE STEJNÉ JAKO...

sv. Jan Maria Vianney

O bohatství a spokojeném životě

V malé mexické vesničce přirazí ke břehu lodka. Americký turista chválí mexickému rybáři kvalitu jeho úlovku a ptá se ho, jak dlouho mu trvalo, než to nalovil. „Ne moc dlouho.“ „Tak proč jste tedy nezůstal chytat o něco déle a nenachytal ryb víc?“ Mexičan mu vysvětluje, že jeho úlovek je pro potřeby jeho rodiny dostačující. „Ale co děláte ve zbylém čase?“ „Vstávám později, trochu rybařím, hraji si s dětmi, mám odpočinek, věnuji se rodině, hraji na kytaru... Vedu spokojený život.“ Američan ho přeruší: „Mám vzdělání na Harwardu a mohu vám pomoci. Začnete tím, že budete denně rybařit o něco déle. Pak můžete prodávat ryby, které ulovíte navíc. Za tento příjem si koupíte větší loď, pak si koupíte druhou a třetí, až budete mít flotilu rybářských lodí. Místo prodeje ryb překupníkům začnete obchodovat přímo se zpracovatelským závodem a pak si takovou továrnu sám otevřete. Pak můžete odjet do hlavního města a odtud budete řídit svůj velký podnik.“ „Jak dlouho by to trvalo,“ ptá se Mexičan. „Dvacet, možná pětadvacet let,“ odpoví Američan. „A potom?“ „Co potom? Teď právě to začne být opravdu zajímavé,“ směje se Američan. „Až se vaše obchody rozrostou, vyděláte miliony a budete moci jít do důchodu. Usadíte se v malé klidné vesničce blízko pobřeží, budete moci dlouho spát, hrát si s dětmi, trochu rybařit, věnovat se rodině a hrát na kytaru... Povedete prostě spokojený život...“ „Ale já už přece vedu spokojený život...“ odpoví Mexičan...

Katechetický věstník č. 6 a 10/2007-2008

Nebe

Jedna osmiletá dívka popsala ve školním slohovém cvičení takto svou rodinu: „Máme doma dvě místnosti, dvě postele, malé okno a bílou kočku. Jíme u nás jen večer, když táta přinese chleba a sušené ryby. U nás doma jsme všichni chudí, ale táta má modré oči jako nebe, maminka má oči modré jako nebe, bráška má oči modré jako nebe, i kočka má oči modré jako nebe. Když sedíme všichni u stolu, zdá se, že jsme všichni v nebi.“

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

Muž přijde k psychiatrovi a stále louská prsty. „Proč to děláte?“ ptá se ho lékař. „Zaháním tak netopýry.“ „Ale tady vůbec žádní nejsou!“ „Vidíte, pane doktore, moje metoda je naprosto osvědčená!“

Synek povídá svému otci: „Tati, já si myslím, že ženy jsou lepší řidičky než muži.“ „A jak jsi na to přišel?“ „Vzpomínáš, jak jsi posledně říkal, že se s autem nedá jezdit, když je zatažená ruční brzda? Vidíš, maminka to dokázala.“

U zubaře: „Kolik bude stát ten zákrok?“ „Tisíc korun.“ „Tisíc korun za pár minut práce?“ „Jestli chcete, můžu vám ten zákrok dělat velmi velmi pomalu.“

Velice proslulý psychiatr si dal na dveře cedulku: „Vstupte v každém případě! Máte-li nějakou starost nebo problém, poradím vám za pět set korun. Nemáte-li žádný problém, dám vám tisíc korun, když mi povíte, jak to děláte!“

Pane doktore, před pěti lety jste mi poradil, že na revmatismus je nejlepší vyhýbat se vlhkosti. Už jsem vyléčený!“ „Znamenitě! A co vás trápí teď?“ „Nic, jenom jsem se chtěl zeptat, jestli se už můžu vykoupat?“

Obrovský požár, na místě zásahu jsou požární sbory z širokého okolí. Žár je ale tak velký, že hasiči ani nemohou přijet tak blízko k plamenům, aby mohli účinně použít stříkačky. Najednou projede mezi nimi staré hasičské auto s dobrovolnými hasiči, ti vyskáčou ven ve vražedném žáru, postříkají se vodou a začnou hasit. O týden později jsou vyznamenáni za hrdinství a při převzetí peněžní odměny se starosta ptá, co s penězi udělají. Hasiči se smějí: „No, ze všeho nejdřív necháme opravit brzdy.“

Upozornění: Vodka s ledem vám zničí ledviny! Rum s ledem vám zničí játra! Whisky s ledem vám zničí srdce! Gin s ledem vám zničí mozek! Coca-Cola s ledem vám zničí zuby! Led je tedy zjevně životu nebezpečný! Varujte všechny své přátele: Vyhýbejte se ledu! Nezapomeňte, že led potopil také Titanic!

V restauraci: „Tak jak vám chutnal řízek?“ ptá se číšník hosta. „Z hlediska mé profese vám mohu říci, že byl prvotřídní.“ „Aha, pán je řezník?“ „Ne, obuvník.“

Nezbedův humor 5



Já že jsem slepý?
Běžte si sednout na lavici, osmičko.

Ze Šavla se stal Pavel

Šavel je přepis hebrejského jména Saul a označuje horlivého pronásledovatele křesťanů, který se potom stal stejně horlivým misionářem.

Pocházel z Tarsu, hlavního města provincie Kilikie. Vzdělání získal v Jeruzalémě u vynikajícího farizejského učitele Gamaliela a sám se připravoval na dráhu židovského učitele Zákona. Kromě biblického vzdělání se musel také naučit řemeslu, v jeho případě to bylo zhotovování stanů. U Gamaliela získal výbornou znalost Starého zákona a dovednost vykládat biblické texty rabinským způsobem, což mu později pomohlo při četných polemikách.

Pavlova farizejská horlivost se projevovala tím, že pronásledoval křesťany. Zvláštní iniciativu projevil při zákroku proti Ježíšovým vyznavačům v Damašku. Na této cestě došlo k jeho památné zkušenosti. Náhle spatřil světlo, padl na zem a uslyšel hlas: „Saule, Saule, proč mě pronásleduješ?“ Když se zeptal, kdo to mluví, dostalo se mu odpovědi: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.“ To byla chvíle Pavlova obrácení. Z pronásledovatele křesťanů se stal následovník Krista.

Když se říká, že „ze Šavla se stal Pavel“, myslí se na toto obrácení před Damaškem. Avšak Bible označuje Pavla i po obrácení tímto jménem a teprve později uvádí jméno Pavel. Až když je s Barnabášem na Kypru a tam dojde ke střetu s židovským kouzelníkem, je v Bibli prvně nazván Pavlem: „V tu chvíli Saul, kterému říkali také Pavel, byl naplněn Duchem Svatým“ (Sk 13, 9). Měl tedy obě jména zároveň. Tomu tak bylo proto, že Židé, podobně jako jiní orientálci, od mládí užívali dvojího jména, když žili v pohanském prostředí. V jeho případě to bylo vedle hebrejského Saul neboli Šavel latinské jméno Paulus, Malý. Spíše než s obrácením mohla změna jména souviset s tím, že se na misijních cestách neustále pohyboval v pohanském, řeckém světě.

Ať tak či onak, rčení „ze Šavla se stal Pavel“ označuje prudký, náhlý obrat v názorech a postojích, kdy se člověk přesvědčí o správnosti určité věci. Totéž také vyjadřuje obrat „cesta do Damašku“ nebo „jít do Damašku“.

Obětní beránek

Za obětního beránka označujeme buď někoho, kdo na sebe vezme vinu druhých, nebo někoho, na kterého ostatní vinu hodí. V tom se projevuje na jedné straně solidarita jednotlivce s celkem, na straně druhé pak nesolidarita celku s jednotlivcem. V každém případě to vždy někdo odnese za ostatní.

Ve Starém zákoně se obětoval skutečný beránek. Než Izraelci vyšli z Egypta, shromáždili se v rodinách, aby podle Hospodinova příkazu jedli beránka. Potom si rok co rok připomínali vysvobození z egyptského otroctví při velikonočním hodu beránka, takzvaném pascha. Beránek byl obětován zástupně za hřích Izraelců. A Nový zákon na mnohých místech zdůrazňuje, že tím jednou provždy obětovaným Beránkem za hřích je Ježíš Kristus. „Neboť jest Beránek náš velikonoční za nás obětován, Kristus“ (1 Kor 5,7). Pokud jsme za obětního beránka označili někoho, kdo na sebe dobrovolně bere vinu druhých, nebo toho, koho celek za viníka označil, pak v případě Ježíše Krista platí to první. „Nikdo mi život nebere, ale já jej dávám sám od sebe.“ Byl „obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých“. Skutečný obětní beránek. Beránek se vůbec stal symbolem Ježíše Krista. Stará Jednota českých bratří vyznávala „víru Beránka“ a obnovená Jednota bratrská přijala beránka se standartou jako svůj symbol. Obětovaný Beránek zde byl zbaven pasivní osudovosti a stal se symbolem vítězství nad hříchem a mocnostmi temnoty.

Vilém Schneeberger
Začněme u Adama aneb okřídlená biblická rčení

V autobuse

Čtyřicetiletý mladík se díval v autobuse z okénka. Najednou vykřikl: „Podívej, tati, stromy nám jdou naproti!“ Otec se na něj podíval a usmál se. Mladý pár, který seděl blízko, se tomu dětskému chování mladíka zasmál. Mladík znovu zvolal: „Podívej, tati, mraky běží za námi!“ Dvojice neodolala a zeptala se mladíkova otce: „Proč nevezmete svého syna k nějakému dobrému lékaři?“ Muž se usmál a odpověděl: „Zrovna jsme tam byli, právě jedeme z nemocnice. Můj syn byl od narození slepý a dnes poprvé vidí.“

Národní pochod pro život a rodinu

Praha /sobota/ 27.4.2019

Manifest pro všechny, kdo věří, že každé počaté dítě má dostat šanci.

Pomozte nám změnit Českou republiku, aby každá rodina mohla přijímat děti s radostí.



10 : 30 Katedrála – pontifikální mše svatá
12 : 30 Klárov – oběd a program pro děti a dospělé
14 : 00 Pochod pro život a rodinu centrem Prahy na Václavské náměstí
16 : 00 Zakončení u sochy sv. Václava
Registrace a více informací na: www.pochodprozivot.cz.

Také z Valašska je vypravený zvláštní vlakový spoj s nejbližší stanicí Bylnice s odjezdem v 5:00 hod. a příjezdem 21:40 (odjezd z Prahy v 16:24). Cena za jízdenku pro dospělého je 330,- Kč tam i zpět, děti mají cestu a občerstvení zdarma.

Pozvánka na:

BENEFIČNÍ KONCERT VELKÉ ÚJEZDSKÉ SCHÓLY A HOSTŮ

28. dubna 2019 v 16:00 hodin

kostel sv. Mikuláše v Újezdě

Vstupné dobrovolné

Výtěžek půjde na charitativní účely

ZVEME VŠECHNY, KTEŘÍ CHTĚJÍ PÍSNÍ CHVÁLY
VYJÁDŘIT BOHU SVOU VDĚČNOST NA

VEČERY CHVAL

KTERÉ SE KONAJÍ KAŽDOU POSLEDNÍ SOBOTU
V MĚSÍCI OD 19 HODIN
V NAŠEM FARNÍM KOSTELE SVATÉHO VOTĚCHA
VE SLAVIČINĚ

PŘI MODLITBĚ CHVAL BUDE VYSTAVENA
NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOST!!!

PŘED CHVÁLAMI BUDE VŽDYCKY V 18 HODIN

MLÁDEŽNICKÁ MŠE SVATÁ

CO VÁS ČEKÁ: PÍSNĚ - MODLITBY – SVĚDECTVÍ –
ZAMYŠLENÍ - NEFORMÁLNÍ SETKÁNÍ

VIZ: www.vecerychval.cz

Termíny nejbližších chval: 27.4.2019 a 25.5.2019

Co nás čeká v dalším období:

- 28.4. Pobožnost - Svátek Božího milosrdenství
- 5.5. Hasičská mše svatá v 11 hodin
- 8.5. Pouť do Čenstochové
- 10.5. Adorační den farnosti
- 11.5. Děkanátní pouť rodin na Velehradě
- 26.5. 1.svaté přijímání
- 8.6. Svatodušní vigilie

Marie Magdalská

O tom, že se vzkříšený Ježíš zjevil i ženám, které ho následovaly za jeho života, vypráví evangelista Jan: „Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu.“ (Jan 20,1) Tma je zde pro Jana jednak symbolem viny a hříchu světa, které přinesly Ježíši smrt, jednak má připomenout situaci učedníků, které Ježíš opustil. Ve tmě tohoto světa a ve tmě svého srdce jde Marie Magdalská ke hrobu.

Právě lidé hledající Boha mají nezdánka zkušenosti s „temnotou duše“, s tou temnotou, kdy se Bůh od nich vzdaluje a kdy se pro ně Ježíš stává cizím a nesrozumitelným.

Zklamání a smutek mohou být tak velké, že už nerozumějí ani znamením, ani svědectvím, jakým se dostalo například Marii Magdalské. Ta Ježíše nepoznává dokonce ani tehdy, když ji oslovuje. Teprve když ji nazve jménem, pojednou si uvědomí, kdo před ní stojí.

Až tehdy, když někdo někoho osloví jménem, zasáhne jeho nitro. Jen potom dojde k setkání, neboť člověk je schopen toho druhého poznat. Hledající křesťan může tuto zkušenost potvrdit. Jsou situace, při nichž prožíváme, podobně jako Marie Magdalská, zcela osobní Ježíšovo volání. Cítíme se oslovení zcela jedinečným nezaměnitelným „jménem“. Odehrává se zcela osobní příběh, jedinečný příběh lásky a spásy mezi Ježíšem a mnou, mezi ním a každým, kdo ho hledá.

Tento velikonoční příběh má každému křesťanovi a křesťanskému společenství připomenout jejich nynější situaci. Nyní je čas povědět druhým, co se stalo se světem a s lidmi díky Ježíšovu kříži a zmrtvýchvstání. Nyní je tedy pro křesťany čas misí, kdy všichni lidé mají vyslechnout osvobozující poselství a uvěřit v ně. Čas plného setkání, obšťastňujícího patření a vlastnění nastane teprve tehdy, až budou všichni lidé tam, kde je Ježíš už teď – až budou všichni s Ukřižovaným, který žije u Boha, u Otce.

Viliam Judák Postní a velikonoční zamyšlení

Novinky ve farní knihovně

Papež František: Bůh je mladý. Rozhovor Svatého otce Františka s Thomasem Leoncinim.

Jan Graubner: Rok s Církví. Krátká zamyšlení o věcech všedních ve světle víry.

František Polášek: Vše je mi darem. Korespondence mezi Aničkou Zelíkovou a ThDr. Josefem Hlouchem.

Antonín Bradna: Zaradoval jsem se. Vzpomínky katolického kněze Mons. Antonína Bradny z doby dvou totalit.

Tony Anatrella: Pod vládou Narcise. Co je v sázce, když popřeme rozdíl mezi pohlavími.

Radek Tichý: Mše svatá pro začátečníky a pokročilé. Mše svatá krok za krokem tak, jak ji známe z běžných nedělí ve svých farnostech, abychom načerpali sílu pro svůj život mimo kostel.

Alena Ježková: Poutnice Tři cesty do Santiaga. Zápisky ze tří cest do Santiaga, vyprávění plné citu a humoru o radostech, ale i o krutých pádech a událostech až zázračných.

Max Kašparů: O mozcích a bezmozcích. Autor nám dává nahlédnout do jednotlivých pater svého mnohotvárného pohledu na svět.

Zbigniew Czendlik: Uchem jehly. Rozhovory známého kněze s jeho hosty.

Marek Vácha: Radost z Boha. Příručka pro birmovance jak přežít v drsném světě. Nemohu ti zaručit, že tě opustí všechny tvoje hříchy a staneš se dokonalým. Nemohu ti zaručit, že již vícekrát nepadneš a že všechna tvoje rozhodování budou od nynějška jen dobrá. Vlastně to jediné, co ti zaručit mohu, je radost z Boha.

Marián Kuffa: Buď Kristovým svědkem! Přepsaný výběr mluveného slova P. Kuffy, v němž se obrací především k otcům a matkám, kteří mají ve svých rukou budoucnost svých dětí.

Farní knihovna je otevřena na faře každou druhou (sudou) středu dopoledne od 9.00-11.00 hod. a odpoledne od 13.00-16.30 hod. Půjčování knih je bezplatné.

Mgr. Marie Fojtíková

Rabín Elimelech plamenně hovořil o umění žít. Nadšení posluchači s velkou slávou vyprovázeli vůz, který ho odvázel zpět do jeho vesnice. Po chvíli nechal rabín vůz zastavit a požádal vozku, aby pokračoval v cestě bez něj. Pak se vmísil mezi lidi. „To je skutečný příklad pokory!“ řekl jeden z jeho žáků. „Pokora s tím nemá co dělat,“ odpověděl rabín. „Tady se slaví, lidé zpívají, baví se, navazují nová přátelství. A to všechno díky starému rabbimu, který sem přijel kázat o umění žít. Proto raději nechám své teorie ve voze a připojím se k oslavám.“

KŘTY

Jaroslav Zemánek
Alena Durdáková



POHŘBY

- 28.2. Božena Pešková, 1939, Nevšová
2.3. Karel Ivaniš, 1933, Slavičín
8.3. Jaroslav Remeš, 1944, Nevšová
9.3. František Argaláš, 1939, Rokytnice
26.3. Zdeněk Bureš, 1938, Rokytnice



ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

- 20.4. - 26.4. Bohuslavice
27.4. - 3.5. Hrádek 3 (M.Vaňková)
4.5. - 10.5. Chovančíková, Machů H., Humpolová st.,
Humpolová ml., Studenková, A., Adámková J.
11.5. - 17.5. Rudimov
18.5. - 24.5. Petrůvka
25.5. - 31.5. Zupková P., Fojtíková I., Raková R., Durdáková E.,
Štěpančíková I., Šimoníková P., Koudelová L.
1.6. - 7.6. Hrádek 1 (E.Röderová)
8.6. - 14.6. Hrádek 2 (I.Častulíková)
15.6 - 21.6. Hnilová L., Bothová M., Zvoníčková D., Kotásková,
Koncerová V., Frolová, Vyorálková

Krátké texty v rámečcích v dolní části stránek jsou z knih Bruna Ferrera Balzám pro duši a Potěšení pro duši.

Požehnání

Neměj strach, nauč se žehnat všem svým blízkým,
všem, kteří tě mají rádi,
i těm, které milovat nedokážeš.

Dělej to takto:

„Kéž ti požehná dobrý a milosrdný Bůh,
kéž tě zahrne svojí láskyplnou a uzdravující
přítomností.

Kéž ti stojí nablízku, když vstáváš i uléháš,
když odcházíš a vracíš se,
když pracuješ.

Kéž dopřeje zdar tvému dílu.

Kéž ti je nablízku při každém setkání
a otevře ti oči k tajemství,
které k tobě září z každé lidské tváře.

Kéž sřeží všechny tvoje kroky.

Kéž tě podepírá, když jsi slabý.

Kéž tě utěší, když se cítíš osamělý.

Kéž tě zvedne, když upadneš.

Kéž jsi naplněn jeho láskou, jeho dobrotou
a něhou a kéž ti daruje vnitřní svobodu.

Kéž ti toto dopřeje dobrý Bůh,
Otec, Syn i Duch Svatý. Amen.“

Bruno Ferrero Balzám pro duši

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDĚLENÍM SVÁTOSTÍ – největšího daru, který Kristus světil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlase se nám:**
Křest dětí buď hned po narození nebo alespoň 1 měsíc před křtem.
(Křty jsou zpravidla 3.neděli v měsíci při mši svaté v 11 hodin)
Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok.
(Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.)

Zamyšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem.

Svátost nemocných udělujeme po individuální domluvě.

Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa ----- 15.00 – 16.00

Pátek 8.30 – 9.30 15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) : 739 245 911

Mons.P. Marian Dej (soukromé): 731 919 369

E-mail: faslavicin@ado.cz

Web: www.faslavicin.cz

Farní knihovna (na faře):

každou druhou (sudou) středu 9.00 - 11.00 a 13.00 - 16.30 hod.



PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA A SV. CECILIE VE SLAVIČÍNĚ

NE 7.15 hodin

9.15 hodin

11.00 hodin

PO, ST, PÁ 18.00 hodin

ÚT, ČT, SO 7.00 hodin



21.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

22.4. Pondělí velikonoční

23.4. Úterý velikonoční

sv. Vojtěch, patron naší farnosti

24.4. Středa velikonoční – sv. Jiří

25.4. Čtvrtek velikonoční – sv. Marek

26.4. Pátek velikonoční

27.4. Sobota velikonoční

28.4. 2. neděle velikonoční

Svátek Božího milosrdenství

29.4. Svátek sv. Kateřiny Sienské

1.5. sv. Josef Dělník

3.5. Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů

5.5. 3. neděle velikonoční

6.5. sv. Jan Sarkander

8.5. Panna Maria, Prostřednice všech milostí

12.5. 4. neděle velikonoční

Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu

13.5. Panna Maria Fatimská

14.5. Svátek sv. Matěje, apoštola

16.5. Svátek sv. Jana Nepomuckého,

hlavního patrona Čech

19.5. 5. neděle velikonoční

22.5. sv. Rita

26.5. 6. neděle velikonoční

Den modliteb za pronásledované křesťany

30.5. Slavnost Nanebevstoupení Páně

sv. Zdislava

31.5. Svátek Navštívení Panny Marie

Novéna k Duchu Svatému (31.5. – 8.6.)

2.6. 7. neděle velikonoční

Den modliteb za sdělovací prostředky

6.6. sv. Norbert

9.6. Slavnost Soslání Ducha Svatého

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 550 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel. 608 746 325 nebo 731 646 734 a Magdalena Durdáková, tel. 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v předsíni kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplatí. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další řádné číslo vyjde v neděli 9.6.2019 na Slavnost Soslání Ducha Svatého. Uzávěrka bude v neděli 26.5.2019. Pozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článcích jsou otištěny necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!